

Föreskrifter om ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar;

beslutade den 6 december 2010.

Finansinspektionen föreskriver¹ med stöd av 13 kap. 1 § 6, 10–12, 14, 17–19, 25, 29, 30 och 43 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och 32 § 6, 10–12, 14, 17–19, 25, 29, 30 och 43 samt 34 § förordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar i fråga om Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar

dels att 16 kap. 15 §, 27 kap. 2 och 3 §§, 35 kap. 9 och 10 §§ samt 57 kap. 2 och 3 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 2 kap. 4 §, 7 kap. 3, 6, 8 a, 15–18, 20, 21 och 23–26 §§, 8 kap. 10 §, 13 kap. 36, 37, 45, 49 och 64 §§, 15 kap. 3 och 5 §§, 16 kap. 19 och 51 §§, 18 kap. 3, 14, 23 och 26 §§, 24 kap. 6 §, 25 kap. 4 och 14 §§, 27 kap. 1 §, 34 kap. 3 §, 35 kap. 6–8 och 12–14 §§, 36 kap. 1 §, 37 kap. 11 §, 38 kap. 10–12 och 18–20 §§, 39 kap. 13, 15 och 23 §§, 40 kap. 6 och 11 §§, 42 kap. 3 §, 43 kap. 6, 8 och 10 §§, 44 kap. 18 §, 54 kap. 19 §, 55 kap. 5 §, 56 kap. 29 §, 57 kap. 1 och 4 §§, 60 kap. 18, 38 och 39 §§ och 61 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 16 kap. 19 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 60 kap. 30 § ska lyda ”Försäkring och andra former av risköverföring till tredje part”,

dels att bilaga 5 till föreskrifterna ska ha följande lydelse,

dels att det i föreskrifterna ska införas nio nya paragrafer, 7 kap. 16 a–c och 23 a §§, 9 kap. 4 a §, 16 kap. 52 §, 27 kap. 4 a §, 38 kap. 19 a och 19 b, samt närmast före 35 kap. 8 § en ny rubrik, av följande lydelse.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (prel. nr. 2010/76/EG) av den 11 oktober 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i fråga om kapitalkrav för handelslager och om värdepapperisering samt samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (EUT xxx, xxx, Celex xxx), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering (EUT L 302, 17.11.2009, s. 97–119, Celex 32009L0111), kommissionens direktiv 2009/83/EG av den 27 juli 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG med avseende på tekniska bestämmelser om riskhantering (EUT L 196, 28.07.2009, s. 14–21, Celex 32009L0083) och kommissionens direktiv 2009/27/EG av den 7 april 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG i fråga om tekniska bestämmelser om riskhantering (EUT L 94, 8.4.2009, s. 97–99, Celex 32009L0027).

2 kap.

4 § Med kreditderivat avses ett finansiellt kontrakt, vanligen bilateralt, som är konstruerat med syfte att överföra kreditrisken i ett lån, en obligation eller annan tillgång från en part (köparen av skydd/säljaren av risk) till en annan (säljaren av skydd/köparen av risk). Olika huvudtyper av kreditderivat är kreditswapp (credit default swap), kreditlänkad obligation (credit linked note) samt totalavkastnings-swapp (total return swap). Närmare beskrivning av dessa typer av kreditderivat lämnas i *bilaga 1*.

Med referensinstrument avses det instrument vars försämrade kreditkvalitet medför att kreditderivatet utfaller till betalning. Referensinstrumentet kan exempelvis vara en obligation eller en annan kredit.

Med skyddad tillgång avses den tillgång som kreditderivatet är avsett att skydda, dvs. den tillgång vars kreditrisk köparen av skydd vill säkra. En skyddad tillgång behöver inte vara identisk med det instrument som kreditderivatet refererar till, dvs. referensinstrumentet. Standardiserade derivat som handlas på en marknad kan t.ex. användas för att i större eller mindre utsträckning skydda specifika instrument som köparen av skydd innehar.

Med utlösande händelse (credit event) avses en händelse som påverkar referensinstrumentets kreditkvalitet och som medför att kreditderivatet utfaller till betalning (credit event payment). Vad som ska anses vara en utlösande händelse avtalas i kontraktet mellan parterna och kan omfatta en eller flera händelser. Exempel på utlösande händelser är konkurs (bankruptcy), betalningsinställelse (failure to pay), moratorium, senareläggning av tidpunkten då betalning ska erläggas (rescheduling) och försämrat kreditbetyg (rating downgrade).

Ett kreditderivat kan konstrueras så att det finns flera referensinstrument dvs. att kreditderivatet har en korg av underliggande referensinstrument. För ett sådant kreditderivat i sin enklaste form gäller att det förfaller till betalning när en utlösande händelse inträffar för något av referensinstrumenten, detta brukar benämnas ett kreditderivat som förfaller på första fallissemang. Om kreditderivatet i stället förfaller till betalning först när en kredithändelse inträffat för två av referensinstrumenten, kallas detta ett kreditderivat som förfaller på andra fallissemang etc. Ett sätt att generellt beteckna denna typ av kreditderivat är att det är kreditderivat som förfaller på det n :te fallissemang, där n anger antalet referensinstrument som måste falla innan betalning utlöses ($n = 1, 2, 3, \text{ osv.}$).

7 kap.

3 § Ett institut får räkna in vinst enligt förslag till årsbokslut i kapitalbasen som primärt kapital, om revisorerna har verifierat vinsten. Med vinst avses vinst efter beräknad skatt.

Med revisorernas verifiering av vinsten avses en granskning av redovisningen som utgör underlag för de uppgifter om kapitaltäckning och stora exponeringar som institutet ska lämna till Finansinspektionen. Granskningen ska vara av minst samma omfattning som den som följer av Far – Branschorganisationen för revisorer och rådgivares standard för översiktlig granskning.

Om årsstämman eller motsvarande beslutar om en annan disposition av vinsten än den som föreslagits, ska institutet och den finansiella företagsgruppen rapportera nya uppgifter enligt blanketten i *bilaga 2*.

6 § Vinst som genereras under löpande räkenskapsår får räknas in i kapitalbasen som primärt kapital, om revisorerna har verifierat vinsten på det sätt som anges i 3 § andra stycket. Med vinst avses vinst efter beräknad skatt.

Ett institut eller en finansiell företagsgrupp som vid ett senare tillfälle redovisar en mindre vinst än den som senast verifierats, får endast räkna in den mindre vinsten i det primära kapitalet.

8 a § Ett institut får i det primära kapitalet räkna in kapitalandelen av de reserver, fonder och obeskattade reserver som anges i 3 kap. 2 § första stycket kapitaltäckningslagen. Med kapitalandelen avses det belopp som återstår efter det att den latent skatten har beaktats.

15 § För att förlagsinsatser och andra kapitaltillskott som avses i 3 kap. 4 § kapitaltäckningslagen ska få ingå i kapitalbasen, ska följande allmänna villkor vara uppfyllda. Detta gäller såväl för primärt som supplementärt kapital.

Ett tillskott ska

- vara kontant inbetalt,
- löpa utan säkerhet som är ställd av utgivaren eller en närstående,
- inte kunna sägas upp av placeraren och inte kunna lösas in eller återköpas utan Finansinspektionens tillstånd,
- inte löpa med någon garanterad avkastning,
- ha efterställd betalningsrätt, och
- kunna tas i anspråk för att täcka förluster.

För primärkapitaltillskott och de övriga poster som efter Finansinspektionens medgivande kan räknas in i det primära kapitalet gäller även de särskilda krav som anges i 16–27 §§. Särskilda krav som gäller för olika poster som kan räknas in i det supplementära kapitalet finns i 8 kap.

16 § Primärkapitaltillskott enligt 16 a–c §§ får vid beräkning av kapitalbasen ingå i det primära kapitalet med sammanlagt högst 50 procent efter de reduceringar av det primära kapitalet som ska göras enligt kapitaltäckningslagen och dessa föreskrifter.

För att ett primärkapitaltillskott ska få räknas in i kapitalbasen för en finansiell företagsgrupp ska utgivaren av primärkapitaltillskottet vara moderföretaget i den finansiella företagsgruppen eller ett dotterföretag under tillsyn som ingår i den finansiella företagsgruppen.

16 a § Eviga primärkapitaltillskott får vid beräkning av kapitalbasen utgöra högst 50 procent av det primära kapitalet beräknat enligt 16 §, om följande villkor är uppfyllda och det framgår av avtalsvillkoren att

- tillskottet inte får återbetalas eller återköpas utan endast konverteras till instrument som avses i artikel 57 a kreditinstitutsdirektivet,
- utgivaren alltid har rätt att konvertera tillskottet,
- tillskottet ska konverteras vid en i avtalet definierad kritisk situation som ska inträffa innan institutet eller den finansiella företagsgruppen bryter mot de lagstadgade kapitalkraven enligt 2 kap. 1 § kapitaltäckningslagen,

- tillskottet ska konverteras om Finansinspektionen beslutar det med anledning av att institutets eller den finansiella företagsgruppens finansiella situation inte är tillfredställande,
- ränta enbart ska utgå på den vid varje tidpunkt återstående delen av primärkapitaltillskottet, som inte har konverterats, och
- placeraren vid en konvertering erhåller ett antal instrument beräknat enligt andra stycket.

Konverteringskursen för primärkapitaltillskottet bestäms den dag tillskottet ges ut och baseras på marknadsvärdet på de instrument som tillskottet ska konverteras till. Placerarna kan erhålla färre instrument om marknadsvärdet ökar men inte fler om marknadsvärdet minskar. Finansinspektionen kan medge att konverteringskursen får justeras.

16 b § Eviga primärkapitaltillskott, utan incitament till inlösen, får inom det gränsvärde som anges i 16 a §, tillsammans med tillskott enligt 16 c § vid beräkningen av kapitalbasen ingå med högst 35 procent av det primära kapitalet. Tillskotten får dock innehålla en eller flera rena optioner om inlösen.

16 c § Tidsbundna primärkapitaltillskott som inte innehåller andra incitament till inlösen än förfallodagen och eviga primärkapitaltillskott med villkor, som avses i 18 §, får inom de gränsvärden som anges i 16 a och b §§ tillsammans vid beräkning av kapitalbasen ingå med högst 15 procent av det primära kapitalet. Enbart förekomsten av en ren option om inlösen ska inte anses ge sådana incitament som avses i 18 §.

17 § Följande villkor ska vara uppfyllda och det ska framgå av avtalsvillkoren för ett primärkapitaltillskott att

- en utgivare med hänvisning till sin finansiella situation har möjlighet att ställa in betalning av ränta under en obegränsad tid,
- en räntebetalning ska ställas in om kapitalkraven som anges i 2 kap. 1 § kapitaltäckningslagen inte är uppfyllda, och att
- betalning av räntan ska ställas in om Finansinspektionen beslutar detta med anledning av att institutets eller den finansiella företagsgruppens finansiella situation inte är tillfredsställande.

Om en räntebetalning har ställts in på begäran av Finansinspektionen kan utgivaren efter Finansinspektionens medgivande ersätta placeraren med instrument som avses i artikel 57 a kreditinstitutsdirektivet, förutsatt att utgivaren kan visa att institutet eller den finansiella företagsgruppen eller båda kan bevara sina finansiella resurser.

Räntebetalning för primärkapitaltillskott får endast ske om det finns utdelningsbara medel. Om räntebetalningen har ställts in får den, när den återupptas, inte omfatta den tid då räntebetalning inte har skett. Räntevillkoren för primärkapitaltillskott får alltså inte vara av kumulativ karaktär.

Det som anges om räntebetalning i denna paragraf gäller också för utdelning.

18 § Ett avtal om ett evigt primärkapitaltillskott enligt 16 c § får innehålla villkor som innebär att det kan uppstå incitament att vilja lösa in tillskottet. Dessa incitament ska vara av begränsad karaktär. Incitamenten får inträffa tidigast tio år efter det att tillskottet har tagits upp och får endast äga rum vid ett tillfälle.

Om en option med incitament att lösa in eviga primärkapitaltillskott inte utnyttjas får tillskottet inte omklassificeras. Detta medför att tillskottet fortfarande högst får uppgå till 15 procent av det primära kapitalet.

Om avtalsvillkoren innehåller en option om inlösen och om innehavaren vid inlösen erhåller aktier får konverteringskursen vid inlösen inte uppgå till mer än 150 procent av konverteringskursen vid utgivandet av primärkapitaltillskottet. Konverteringskursen bestäms utifrån aktiernas marknadsvärde.

Om avtalet innehåller incitament som innebär att räntan kan höjas efter en tidsperiod, s.k. step-up, får det inte resultera i att den effektiva räntekostnaden under den andra perioden blir högre än det index som räntan ska baseras på efter step-up (stepped-up-index basis),

– plus den initiala ränteskillnaden gentemot statsupplåning med likvärdig löptid (initial index basis), s.k. creditspread,

– minus ränteskillnaden mellan stepped-up-index basis och initial index basis, s.k. swapsread, plus

a) 1,0 procentenheter, eller

b) 50 procent av den initiala creditspreaden.

Allmänna råd

Exempel för beräkning av step-up:

1. En bank tar upp ett primärkapitaltillskott med fast ränta inledningsvis till en effektiv upplåningskostnad på 6,5 procent. Efter tio år övergår tillskottet till rörlig ränta baserad på STIBOR (stepped-up-index basis). Vid upptagandet handlas den tioåriga statsobligationen (initial index basis) till en effektiv ränta på 5,5 procent och STIBOR är 5,9 procent. Swapsreaden blir 0,4 procent (= 5,9–5,5).

Valmöjlighet a) Maximalt tillåten ränta för perioden efter step-up blir STIBOR + den initiala creditspreaden (1,0 = 6,5–5,5) – swapsreaden (0,4) + 1 procentenhet = STIBOR + 1,6 procent.

Valmöjlighet b) Maximalt tillåten ränta för perioden efter step-up blir STIBOR + den initiala creditspreaden (1,0) – swapsreaden (0,4) + 50 procent av den initiala creditspreaden (0,5 x 1,0) = STIBOR + 1,1 procent.

2. En bank tar upp ett primärkapitaltillskott med fast ränta inledningsvis till en effektiv upplåningskostnad på 6,5 procent. Efter tio år infaller en step-up men tillskottet har fortfarande fast ränta (stepped-up-index basis). Vid upptagandet handlas den tioåriga statsobligationen (initial index basis) till en effektiv ränta på 5,5 procent och STIBOR är 5,9 procent. Eftersom både initial index basis och stepped up index basis är den tioåriga statliga upplåningskostnaden blir swapsreaden noll i detta exempel.

Valmöjlighet a) Maximalt tillåten ränta för perioden efter step-up blir 6,5 + 1 procentenhet = 7,5 procent.

Valmöjlighet b) Maximalt tillåten ränta för perioden efter step-up 6,5 + 50 procent av den initiala creditspreaden (0,5 x 1,0) = 7,0 procent.

20 § Det ska framgå av avtalsvillkoren för ett primärkapitaltillskott att det

– löper utan säkerhet som är ställd av utgivaren eller närstående, och

– är evigt eller tidsbundet med en ursprunglig löptid på minst 30 år.

21 § Räntan för ett primärkapitaltillskott får inte vara omotiverat hög i början av tillskottets löptid för att sedan sjunka väsentligt, en s.k. räntenedtrappning eller step-down. Konstruktionen i låneavtalet med en hög räntenivå i början av låneperioden och en senare stor nedtrappning av räntenivån kan anses vara en form av dold amortering av lånet.

23 § Det ska framgå av avtalsvillkoren för ett primärkapitaltillskott att placeraren har rätt till återbetalning endast om utgivaren har försatts i konkurs eller trätt i likvidation.

Primärkapitaltillskott, som avses i 16 b och c §§, får efter ansökan från utgivaren lösas in eller återköpas endast om Finansinspektionen har medgett detta. Ett sådant medgivande kan lämnas tidigast fem år efter det att tillskottet tagits upp eller emitterats. Finansinspektionens medgivande krävs även i de fall ett dotterbolag till institutet förvärvar bevis avseende ett primärkapitaltillskott som getts ut av moderföretaget eller institutet.

Finansinspektionen kan medge att primärkapitaltillskottet återköps innan fem år har gått efter det att tillskottet togs upp eller emitterades, om tillskottet innan det återköps ersätts med kapital på minst motsvarande belopp och med samma eller högre kvalitet.

Finansinspektionen får efter ansökan av utgivaren medge en förtida inlösen eller återköp av primärkapitaltillskott, om det sker en förändring av gällande skatteregler eller bestämmelser om regleringsmässig klassificering av tillskottet som inte kunde förutses när det togs upp eller emitterades.

Finansinspektionen kan lämna medgivande enligt andra, tredje och fjärde styckena endast om institutets eller den finansiella företagsgruppens, eller bådas, finansiella situation är tillfredsställande efter det att primärkapitaltillskottet har lösts in eller återköpts. Finansinspektionen kan dock lämna medgivande till inlösen av ett tidsbundet primärkapitaltillskott på förfallodagen om kraven i 2 kap. 1 § kapitaltäckningslagen är uppfyllda.

23 a § En utgivare ska vid ansökan om Finansinspektionens medgivande till inlösen eller återköp av ett primärkapitaltillskott enligt 23 §, ange skälen för detta samt redogöra för hur inlösen eller återköpet påverkar institutets eller den finansiella företagsgruppens, eller bådas, finansiella situation under en överskådlig framtid.

24 § Ett institut kan ansöka hos Finansinspektionen om ett generellt medgivande för att som ett led i värdepappersrörelsen få återköpa en viss del av ett utgivet primärkapitaltillskott som är avsett att åter säljas. Institutet som fått ett generellt medgivande ska vid varje tidpunkt räkna av den del av tillskottet som återköpts från det primära kapitalet. Vid senare försäljning av de återköpta bevisen för primärkapitaltillskottet får motsvarande belopp åter räknas in i det primära kapitalet.

Återköpta primärkapitaltillskott får inte uppgå till mer än 10 procent av ett enskilt primärkapitaltillskott och inte mer än 3 procent av alla primärkapitaltillskott som institutet och den finansiella företagsgruppen har tagit upp.

25 § Primärkapitaltillskott som avses i 16 b och c §§, ska uppfylla följande villkor och det ska framgå av avtalsvillkoren

- vid vilken nivå tillskottet, inklusive upplupna och inte betalda räntor, kan tas i anspråk för att täcka förluster och möjliggöra en rekapitalisering av institutet eller den finansiella företagsgruppen,
- vilken metod som ska användas för att ta i anspråk primärkapitaltillskottet,
- att tillskottet ska tas i anspråk vid den i avtalet definierade nivån om Finansinspektionen beslutar detta, och
- att ränta på tillskottet enbart ska utgå på den vid varje tidpunkt återstående delen av tillskottet, som inte har tagits i anspråk.

26 § Utgivaren av tillskott som avses i 16 b och c §§ beslutar om att primärkapitaltillskottet och upplupna räntor ska tas i anspråk. Upplupna räntor ska skuldföras innan de kan tas i anspråk.

Ett ianspråktagande ska vara oåterkalleligt och definitivt. Förbehåll om rätt för placerarna till framtida återställande av det ianspråktagna beloppet för tillskott som avses i 16 b och c §§, får endast avse det fall att återställande av det ianspråktagna beloppet kan ske ur disponibla vinstmedel enligt fastställd balansräkning efter bolagsstämans beslut. Återställandet ska inte förhindra en rekapitalisering av institutet eller den finansiella företagsgruppen.

Om utgivaren beslutar att ta i anspråk ett primärkapitaltillskottet, inklusive upplupna räntor, som avses i 16 b och c §§, får bolagsstämman besluta att ta in en bestämmelse i bolagsordningen med följande innebörd. Utgivaren får inte lämna vinstutdelning eller verkställa en annan återbetalning till aktieägarna innan det ianspråktagna beloppet av primärkapitaltillskottet, inklusive ianspråktagna räntor åter har skuldförts.

8 kap.

10 § Det ska framgå av avtalsvillkoren för ett evigt förlagslån att lånet

- löper utan säkerhet som är ställd av utgivaren eller en närstående, och
- är evigt.

9 kap.

4 a § Om ett institut eller ett bolag i en finansiell företagsgrupp lämnar lån eller ställer säkerheter och har kännedom om att låntagaren ska förvärva poster som får ingå i kapitalbasen för institutet eller den finansiella företagsgruppen ska dessa poster dras av från institutets eller företagsgruppens primära kapital.

13 kap.

36 § För ett kreditderivat som dels refererar till mer än en tillgång (en korg), dels utfaller till betalning om ett fallissemang inträffar bland de tillgångar som ingår i korgen och detta avslutar kontraktet, ska kapitalkravet för specifik risk vara det lägsta av

- summan av kapitalkravet för specifik risk för de i korgen ingående referens-tillgångarna, och
- det maximala belopp som kan komma att utbetalas under kontraktet.

När ett institut som är säljare av risk får kreditriskskydd för en korg av tillgångar får institutet avräkna kapitalkrav för specifik risk för den referenstillgång som ger upphov till det lägsta kapitalkravet för specifik risk.

37 § För ett kreditderivat som dels refererar till mer än en tillgång (en korg), dels utfaller till betalning om det *n*:te fallissemanget inträffar bland de tillgångar som ingår i korgen och detta avslutar kontraktet, ska kapitalkravet för specifik risk vara det lägsta av

- summan av kapitalkravet för specifik risk för de i korgen ingående referenstillgångarna, och
- det maximala belopp som kan komma att utbetalas under kontraktet.

Ett institut som är köpare av risk får vid beräkningen av kapitalkrav för specifik risk undanta de *n-1* referenstillgångar som har de lägsta kapitalkraven för specifik risk.

När ett institut som är säljare av risk får kreditriskskydd för en korg av tillgångar får institutet tillämpa den metod som anges i 36 § andra stycket anpassad på lämpligt sätt, förutsatt att

- kreditriskskydd även finns för fallissemang 1 till *n-1*, eller
- *n-1* fallissemang redan har inträffat.

45 § Nettopositioner i nedan angivna finansiella instrument ska ha en vikt som varierar beroende på instrumentets återstående löptid:

≤ 6 månader	> 6 ≤ 24 månader	> 24 månader
0,25 %	1,0 %	1,6 %

Med instrumentets återstående löptid avses tiden till instrumentets förfall.

Följande finansiella instrument ska ha en vikt enligt första stycket.

1. Finansiella instrument emitterade, eller garanterade, av stater som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 2 eller 3.
2. Finansiella instrument emitterade av kommuner, eller därmed jämförliga samfälligheter, inom EES som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 2 eller 3.
3. Finansiella instrument emitterade av myndigheter inom EES som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 2 eller 3.
4. Finansiella instrument som är emitterade av centralbanker som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 2 eller 3.
5. Finansiella instrument som är emitterade av internationella organisationer som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 2 eller 3.
6. Finansiella instrument som är emitterade av multilaterala utvecklingsbanker som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 2 eller 3.
7. Finansiella instrument som är emitterade, eller garanterade, av institut eller utländsk motsvarighet som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 1 eller 2.
8. Finansiella instrument som är emitterade, eller garanterade, av företag som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 1, 2 eller 3.

Om de finansiella instrumenten utgörs av säkerställda obligationer, eller motsvarande utländska skuldförbindelser, som uppfyller villkoren i 16 kap. 35 §, får följande reducering av kapitalkravet göras. Om institutet som emitterat de säkerställda obligationerna kvalificerar för kreditvärdighetssteg 1 eller 2 får de ges en vikt på 50 procent av vad som anges i tabellen i första stycket.

49 § Nettopositioner i nedan angivna finansiella instrument ska ha en vikt på 8 procent.

1. Finansiella instrument emitterade, eller garanterade, av stater som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4 eller 5.

2. Finansiella instrument emitterade av kommuner, eller därmed jämförliga samfälligheter, inom EES som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4 eller 5.

3. Finansiella instrument emitterade av myndigheter inom EES som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4 eller 5.

4. Finansiella instrument som är emitterade av centralbanker som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4 eller 5.

5. Finansiella instrument som är emitterade av internationella organisationer som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4 eller 5.

6. Finansiella instrument som är emitterade av multilaterala utvecklingsbanker som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4 eller 5.

7. Finansiella instrument som är emitterade, eller garanterade, av institut som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 3–5.

8. Finansiella instrument som är emitterade, eller garanterade, av företag som skulle kvalificera för kreditkvalitetssteg 4.

9. Finansiella instrument som inte har någon kreditvärdering från ett kreditvärderingsföretag.

64 § Kapitalkravet för den specifika risken ska bestämmas till 4 procent av institutets bruttoposition.

Kapitalkravet för den specifika risken får undantagsvis sättas ned till 2 procent av institutets bruttoposition för aktieportföljer som uppfyller följande villkor:

- aktierna ska enligt objektiva bedömningsgrunder anses ha en hög likviditet,
- aktier som är utfärdade av en och samma emittent får inte överstiga 5 procent av värdet av aktieportföljen eller 10 procent, om den totala summan av sådana individuella positioner inte överstiger 50 procent av aktieportföljen, och
- aktierna får inte vara utgivna av en emittent vars räntebankknutna finansiella instrument erhåller ett kapitalkrav på 8 eller 12 procent enligt 49–50 §§.

Aktier som anses ha en hög likviditet är de som ingår i de index som anges nedan.

Australien	ASX All Ordinaries Index	Norge	OBX
Belgien	BEL 20	Schweiz	SMI
Danmark	OMXC20	Spanien	IBEX 35
Finland	OMXH25	Storbritannien	FTSE 100
Frankrike	CAC 40	Storbritannien	FTSE Mid 250
Hong Kong	Hang Seng	Sverige	OMXSPI
Italien	FTSE MIB	Tyskland	DAX
Japan	Nikkei 225	USA	S&P 500
Kanada	TSX Composite Index	Österrike	ATX
Nederländerna	AEX		

Med bruttoposition avses summan av institutets samtliga nettopositioner i finansiella instrument oavsett om de är långa eller korta.

Allmänna råd

Exempel:

Summa lång nettoposition (+) i exempelvis Ericsson B på 100 000 kronor

Summa lång nettoposition (+) i exempelvis Electrolux B på 100 000 kronor

Summa kort nettoposition (-) i exempelvis Volvo B på 50 000 kronor

Bruttopositionen i detta exempel blir 250 000 kronor.

15 kap.

3 § Exponeringsbeloppet för poster inom balansräkningen ska utgöras av nettobokföringsvärdet.

I en leasingtransaktion ska exponeringsbeloppet för leasingobjektet vara det bokförda värdet.

I en leasingtransaktion ska exponeringsbeloppet för minimileaseavgifterna vara nuvärdet av dessa. Minimileaseavgifterna är de betalningar under leasetiden som leasetagaren förpliktas att betala, eller kan komma att förpliktas att betala, samt alla förmånliga köptioner som sannolikt kommer att utnyttjas.

Om en leasingtransaktion innehåller ett garanterat restvärde ska detta ingå som en del av minimileaseavgifterna, förutsatt att

– garantigivaren är hänförlig till någon av de utfärdare av kreditriskskydd som avses i 24 kap. 3 §, och

– kraven i 24 kap. 4–6 §§ och 14 § är uppfyllda.

Fordringar och skulder får vid beräkning av kapitalkravet för risker i övrig verksamhet endast nettoberäknas i de fall som anges i 26 kap. Detta gäller oavsett vilka regler som tillämpas för den externa redovisningen.

Exponeringsbeloppet för åtaganden utanför balansräkningen ska utgöras av det nominella beloppet multiplicerat med en konverteringsfaktor enligt 17 kap.

Exponeringsbeloppet för motpartsrisk i derivatkontrakt ska beräknas enligt 18 kap.

För motpartsrisken i derivatkontrakt, återköpstransaktioner, marginallån samt värdepappers- och råvarulån får exponeringsbeloppet anges till 0 (noll) om följande förutsättningar är uppfyllda:

1. Exponeringarna är mot en clearingorganisation.
2. Deltagarna i clearingen ställer dagligen säkerheter för den exponering som de utsätter clearingorganisationen för.
3. Säkerheten täcker både den aktuella exponeringen och eventuell framtida exponering.

Motpartsrisk för derivatkontrakt, återköpstransaktioner, marginallån samt värdepappers- och råvarulån får, efter medgivande från Finansinspektionen, i stället beräknas enligt underavsnitt L6.

5 § När leaseavtalet är utformat så att institutet bär den ekonomiska risken som förknippas med leasingobjektet, ska leasingobjektet hanteras som en materiell tillgång.

Nuvärdet av minimileaseavgifterna, inklusive ett garanterat restvärde som uppfyller villkoren i 3 §, ska ses som en exponering mot leasetagaren och hänföras till dennes exponeringsklass. Ett garanterat restvärde som inte uppfyller villkoren i 3 § ska hänföras till övriga poster och riskvägas enligt 16 kap. 51 §.

16 kap.

Exponeringar mot företag med kortfristig kreditvärdering

19 § Exponeringar mot företag, för vilka det finns en kortfristig kreditvärdering för den specifika exponeringen, får ges riskvikt enligt tabell 4 nedan.

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

51 § I en leasingtransaktion där restvärdet av leasade tillgångar inte ingår i exponeringen mot leasetagaren enligt 15 kap. 5 § ska ett riskvägt exponeringsbelopp för restvärdet fastställas för varje enskilt år under leasingkontraktets löptid och beräknas på följande sätt:

Riskvägt exponeringsbelopp = $1/t \times 100 \% \times \text{Exponeringsbelopp}$

där t är det som är störst av ett (1) och det närmaste antalet hela år som återstår av leasingkontraktets löptid.

52 § Exponeringar i form av övriga poster, för vilka ingen riskvikt har angetts i 45–51 §§, ska ges 100 procent riskvikt.

18 kap.

3 § Ett institut som köper kreditriskskydd genom kreditderivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartsriskexponering får

1. inkludera samtliga kreditderivat vid beräkning av exponeringsbeloppet, eller
2. sätta exponeringsbeloppet för samtliga kreditderivat till noll (0).

14 § För en kreditwapp utgörs riskpositionen av det nominella värdet av det räntebärande referensinstrumentet multiplicerat med den återstående löptiden för kreditwappen.

För ett räntebärande referensinstrument, som ingår i en korg av underliggande instrument för en kreditwapp som förfaller på det *n*:te fallissemanget, utgörs riskpositionen av det effektiva nominella värdet för det räntebärande referensinstrumentet, multiplicerat med den modifierade durationen för kreditwappen med avseende på en förändring i kreditspreaden för det räntebärande referensinstrumentet.

23 § Det finns en säkringsmängd för varje

- emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en kreditwapp,
- referensinstrument i en korg som är underliggande en kreditwapp på det *n*:te fallissemanget.

26 § Multiplikatorer för motpartsrisk (CCRM) för de olika kategorierna av säkringsmängder ska ges enligt nedan:

	Kategorier av säkringsmängder	CCRM
1.	Räntor	0,2 %
2.	Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en kreditwapp och för en kreditwapp som förfaller på <i>n</i> :te fallissemanget under förutsättning att de enligt 13 kap. 44–48 §§ ska ges en vikt på högst 1,6 %	0,3 %
3.	Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande instrument eller referensinstrument och räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en kreditwapp som förfaller på <i>n</i> :te fallissemanget under förutsättning att de enligt 13 kap. 42 § och 49–50 §§ ska ges en vikt på över 1,6 %	0,6 %
4.	Växelkurser	2,5 %
5.	Elektrisk kraft	4,0 %
6.	Guld	5,0 %
7.	Aktier	7,0 %
8.	Ädelmetaller (utom guld)	8,5 %
9.	Andra råvaror (utom ädelmetaller och elektrisk kraft)	10,0 %
10.	Underliggande finansiella instrument till derivatkontrakt som inte tillhör någon av ovanstående kategorier	10,0 %

De underliggande instrumenten för derivatkontrakt enligt 10 och kreditwappar som förfaller på det *n*:te fallissemanget i tabellen ovan ska hänföras till separata enskilda säkringsmängder för varje kategori av underliggande finansiella instrument.

24 kap.

6 § För att en återgaranti, dvs. en garanti som garanterar en annan garanti, ska vara godtagbar ska följande krav vara uppfyllda:

1. Utfärdaren av återgarantin är en motpart vars åtaganden hänförs till någon av följande exponeringsklasser:

a) stater och centralbanker,

- b) kommuner och därmed jämförliga samfälligheter samt myndigheter,
 - c) offentliga organ som behandlas som stater och centralbanker eller institut, eller
 - d) multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer som ges 0 procent riskvikt.
2. Återgarantin täcker alla aspekter av kreditrisken i exponeringen (inte enbart motpartsrisken, utan även t.ex. utspädningsrisk och transfereringsrisk).
 3. Den direkta garantin uppfyller villkoren i 4–5 §§.
 4. Återgarantin uppfyller villkoren i 4–5 §§, förutom att skyddet inte behöver vara direkt.

En återgaranti som inte uppfyller kravet i första stycket 1 får godtas om återgarantin i sin tur har en direkt garanti som uppfyller det kravet, förutsatt att övriga villkor i första stycket är uppfyllda.

Institutet ska anmäla till Finansinspektionen att det har en återgaranti innan institutet beaktar den vid beräkningen av riskvägt exponeringsbelopp. I anmälan ska institutet intyga att återgarantin uppfyller kraven i första stycket samt att det inte finns något som talar för att återgarantin är sämre än en direkt garanti från utfärdaren. Om institutet har flera återgarantier från samma utfärdare behöver institutet, om villkoren i återgarantierna är likartade, endast göra en anmälan för varje utfärdare.

25 kap.

4 § Fondandelar är godtagbara om

1. fondandelarnas värde uppdateras och offentliggörs dagligen, och
2. fondbestämmelserna endast tillåter att fondens medel investeras i värdepapper som är medräkningsbara enligt 2 och 3 §§. Detta hindrar dock inte att derivatinstrument används i fonden för att skapa riskskydd för investeringar i sådana värdepapper.

Om fondens medel delvis investeras i andra typer av tillgångar än de som är medräkningsbara enligt 2 och 3 §§ är fondandelarna godtagbara, men endast till den del deras värde motsvaras av tillgångar som är medräkningsbara. Institutet ska beräkna detta värde utifrån antagandet att fondens medel har investerats i tillgångar som inte är medräkningsbara i så stor utsträckning som fondens placeringsbegränsningar enligt lag, Finansinspektionens föreskrifter och fondbestämmelserna för fonden medger detta. Institutet ska beräkna det sammanlagda värdet av de tillgångar i fonden som inte är medräkningsbara med avdrag för övriga skulder. Om det sammanlagda värdet är negativt ska värdet av de medräkningsbara tillgångarna minskas i motsvarande utsträckning.

14 § Vid beräkning av riskvägt exponeringsbelopp får institutet tillgodogöra sig medräkningsbara finansiella säkerheter antingen genom att tillämpa den förenklade metoden enligt 15–19 §§ eller den fullständiga metoden enligt 20–44 §§.

Ett institut som har fått medgivande enligt 38 kap. 14–22 §§ att använda schablonmetoden för kreditrisk vid beräkning av riskvägt exponeringsbelopp får använda både den förenklade och den fullständiga metoden. Detta förutsätter att institutet kan visa att metoderna inte används selektivt för att uppnå ett lägre kapitalkrav. Den förenklade metoden får inte användas när riskvägt exponeringsbelopp beräknas med en IRK-metod.

27 kap.

1 § En livförsäkring som är pantsatt till förmån för, eller är överlåtten på, institutet för betraktas som en medräkningsbar säkerhet om företaget som tillhandahåller livförsäkringen omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG och 2001/17/EG eller står under tillsyn av en behörig myndighet i ett tredje land vars tillsyn och regelgivning motsvarar den som tillämpas inom EES och följande villkor är uppfyllda:

1. Företaget som tillhandahåller försäkringen ska ha underrättats om pantsättningen eller överlåtelsen.
2. Företaget som tillhandahåller försäkringen får inte göra utbetalningar enligt kontraktet utan institutets samtycke.
3. Försäkringen måste ha ett uppgivet återköpsvärde som inte går att reducera.
4. Institutet måste ha rätt att annullera försäkringen och erhålla återköpsvärdet inom skälig tid om motparten fallerar.
5. Betalning av återköpsvärdet får inte ske utan att institutet har medgett detta.
6. Institutet ska få information om eventuella uteblivna premiebetalningar från försäkringstagaren.
7. Avtalet om säkerhetsupplåtelse ska vara rättsligt bindande i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då avtalet ingås.
8. Kreditriskskyddet ska tillhandahållas för lånets hela löptid. Om detta inte är möjligt på grund av att försäkringsförhållandet upphör innan kreditförhållandet avslutas, ska institutet se till att ett belopp motsvarande försäkringsbeloppet fungerar som säkerhet för institutet till dess att lånets löptid upphör.

4 a § Det skyddade beloppet ska ges en riskvikt utifrån den riskvikt som tillämpas för en icke efterställd exponering utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen enligt följande:

1. Om en exponering mot företaget ges 20 procent riskvikt ska det skyddade beloppet ges 20 procent riskvikt.
2. Om en exponering mot företaget ges 50 procent riskvikt ska det skyddade beloppet ges 35 procent riskvikt.
3. Om en exponering mot företaget ges 100 procent riskvikt ska det skyddade beloppet ges 70 procent riskvikt.
4. Om en exponering mot företaget ges 150 procent riskvikt ska det skyddade beloppet ges 150 procent riskvikt.

34 kap.

3 § När en exponering mot en kund skyddas av tredje part, genom en medräkningsbar garanti eller ett medräkningsbart kreditderivat, förutom en kreditlänkad obligation, eller när det finns en medräkningsbar finansiell säkerhet utgiven av tredje part, får institutet

- a) behandla den garanterade delen av exponeringen som om den gäller mot garantigivaren i stället för mot kunden, om den ej garanterade exponeringen mot garantigivaren skulle tilldelas samma eller lägre riskvikt enligt schablonmetoden för kreditrisk jämfört med riskvikten för den ej garanterade exponeringen mot kunden, och
- b) behandla den del av exponeringen för vilken en finansiell säkerhet har ställts som om den gäller mot tredje part i stället för mot kunden, om den ej säkrade delen av exponeringen skulle tilldelas samma eller lägre riskvikt enligt schablonmetoden

för kreditrisk jämfört med riskvikten för den ej säkrade exponeringen gentemot kunden.

Om panträtt i fastighet eller pant i bostadsrätt har erhållits som säkerhet får den räknas med enligt 35 kap. 11 §.

Den metod som anges i första stycket b får inte användas om exponeringen och skyddet har olika löptid.

För att bestämma exponeringsbeloppet för stora exponeringar får institut använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket b enbart om institutet får använda både den fullständiga metoden och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisk.

35 kap.

6 § Utöver de undantag som anges i 7 kap. kapitaltäckningslagen och 16 § kapitaltäckningsförordningen ska även följande exponeringar undantas vid bestämmande av ett instituts stora exponeringar:

1. Exponeringar mot internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller offentliga organ som ska ges 0 procent riskvikt enligt 16 kap.

2. Exponeringar avseende åtaganden utanför balansräkningen som avser utnyttjade kreditmöjligheter vilka klassificeras som åtaganden av lågriskkaraktär enligt 17 kap. 5 §. Ett villkor för att institutet ska få undanta dessa exponeringar är dock att ett avtal har ingåtts med kunden som innebär att kreditmöjligheten endast kan utnyttjas om det inte medför att gränsen överskrids för stora exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen.

3. Exponeringar för vilka det finns betryggande säkerhet i form av dels kontanta medel insatta hos det långivande institutet eller hos ett institut som är moderföretag eller dotterföretag till detta, dels kontanta medel som tas emot för en kreditlänkad obligation som utfärdats av institutet, dels insättningar eller mottagna lån från en motpart till institutet, som omfattas av ett avtal om nettning av poster i balansräkningen som godkänts enligt 26 och 56 kap.

Exponeringar för vilka det finns betryggande säkerhet i form av bankcertifikat utgivna av det långivande institutet eller av ett institut som är moderföretag eller dotterföretag till detta och förvarade hos något av dem.

4. Exponeringar mot ett institut inom EES om dessa

- enligt avtal förfaller påföljande bankdag,
- är i danska, norska eller svenska kronor, och
- inte ingår i dessa instituts kapitalbas.

5. Exponeringar, mot ett eller flera institut med inbördes anknytning, som uppgår till 150 miljoner euro om exponeringarna uppgår till högst 100 procent av kapitalbasen. Exponeringar över 150 miljoner euro eller över 100 procent av kapitalbasen får inte undantas till någon del. Värdepappersbolag

som avses i 2 kap. 8 och 9 §§ kapitaltäckningslagen får dock undanta samtliga exponeringar mot institut. Med institut avses även motsvarande utländska företag.

6. Exponeringar som uppstår vid försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, t.ex. utförande av betaltjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster, eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella instrument för kunders räkning som inte varar längre än till påföljande bankdag.

7. Exponeringar som inte varar längre tid än under en bankdag (intradag-exponeringar) och uppstår vid tillhandahållande av penningöverföring, t.ex. utförande av betaltjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster, och exponeringen är mot ett kreditinstitut eller motsvarande utländska företag som tillhandahåller dessa tjänster.

7 § Ett institut ska ta upp följande exponeringar med de värden som anges nedan när det bestämmer sina stora exponeringar:

1. Skuldförbindelser utgivna enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer och motsvarande utländska skuldförbindelser, ska tas upp med 10 procent av sitt värde. Posterna får inte ingå i det emitterande institutets kapitalbas.

2. Remburser av medel-lågriskkaraktär för vilka levererade varor utgör säkerhet ska tas upp med 50 procent av det nominella beloppet.

Exponeringar som efter medgivande får räknas in med ett reducerat värde vid bestämmande av stora exponeringar

8 § Ett institut får efter medgivande från Finansinspektionen ta upp följande exponeringar med de värden som Finansinspektionen beslutar.

1. Exponeringar mot centralbanker till följd av lagstadgade krav på minimireserver angivna i respektive lands nationella valuta.

2. Exponeringar mot stater i form av lagstadgade likviditetskrav som hålls i statspapper vilka anges och finansieras i respektive lands nationella valuta, förutsatt att staten har en extern kreditvärdering som motsvarar kreditkvalitetssteg 3 eller bättre.

12 § Efter tillstånd av Finansinspektionen får institut som tillämpar 25 kap. 20–43 §§ eller 55 kap. 11–30 §§ använda sig av ett justerat exponeringsbelopp vid bestämmande av stora exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen. Det justerade exponeringsbeloppet ska lägst uppgå till E_{OSK} beräknat enligt 25 kap. 20 §.

13 § Ett institut som har fått tillstånd att använda egna estimat av LGD och konverteringsfaktorer enligt IRK-metoden i underavsnitt L1 får, efter tillstånd av Finansinspektionen, i stället för att beräkna exponeringsbeloppet enligt 12 §, använda sig av dessa estimat vid bestämmande av stora exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen.

För att ett sådant tillstånd ska kunna erhållas krävs det att institutet kan estimerade de finansiella säkerheternas effekter på de aktuella exponeringarna separat från andra LGD-relaterade aspekter.

Institut som har fått tillstånd att använda egna estimat av LGD och konverteringsfaktorer enligt IRK-metoden i underavsnitt L1 och som inte beräknar värdet på sina exponeringar enligt första stycket, får använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som anges i 34 kap. 3 § första stycket b vid bestämmande av stora exponeringar.

14 § Ett institut som har fått tillstånd att använda någon av metoderna som anges i 12–13 §§ eller använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt 13 § vid bestämmande av stora exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen, ska genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, och även för det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

Dessa stresstester ska gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden som kan få negativa konsekvenser på institutets kapitaltäckning och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

Institutet ska kunna visa att de stresstester som genomförs är tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

Om ett sådant stresstest visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas enligt 12–13 §§, ska värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsbeloppen enligt 7 kap. 3 § och 5 § första stycket kapitaltäckningslagen minskas i motsvarande grad.

I ett instituts strategier för att hantera koncentrationsrisker ska det ingå följande:

1. Strategier och rutiner för att bemöta risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet.
2. Strategier och rutiner i fall då ett stresstest indikerar ett lägre realiserbart värde för säkerheter än de som beaktas enligt 12–13 §§.
3. Strategier och rutiner för koncentrationsrisker till följd av kreditriskskydd, särskilt vid stora indirekta exponeringar (t.ex. mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet).

36 kap.

1 § I detta avsnitt anges de krav och villkor som ska vara uppfyllda för att ett institut i enlighet med 4 kap. 7 § kapitaltäckningslagen ska få tillstånd att använda en IRK-metod för att beräkna kapitalkrav för kreditrisker.

Dotterbolag inom en finansiell företagsgrupp behöver inte uppfylla minimikraven individuellt utan får uppfylla dem gemensamt med moderbolaget samt övriga dotterbolag inom gruppen. Detta gäller dock inte 44 kap. 39–42 §§.

Om ett institut som har tillstånd att använda en IRK-metod vill göra väsentliga förändringar i metoden, ska institutet ansöka om Finansinspektionens tillstånd för detta.

37 kap.

11 § Nuvärdet av minimileaseavgifterna, inklusive ett garanterat restvärde som uppfyller villkoren i 40 kap. 6 §, ska ses som en exponering mot leasetagaren och

hänförs till dennes exponeringsklass. Ett garanterat restvärde som inte uppfyller villkoren i 40 kap. 6 §, ska hänförs till motpartslösa exponeringar och riskvägas enligt 39 kap. 15 §.

38 kap.

10 § Riskvägt exponeringsbelopp för exponeringar mot fonder ska beräknas som om de underliggande exponeringarna ägs direkt av institutet under förutsättning att följande är uppfyllt:

1. Fonden förvaltas av ett företag som står under tillsyn inom EES.
2. Institutet känner till de exponeringar som ingår i fonden.
3. Fondens informationsbroschyr eller motsvarande dokument innefattar
 - a) de kategorier av tillgångar som fonden har tillstånd att investera i, och
 - b) om investeringsbegränsningar tillämpas, dvs. gränsvärdena och metoderna för att beräkna dem.
4. Fondens verksamhet rapporteras minst årligen så att det är möjligt att bedöma tillgångar och skulder, inkomster och verksamhet under rapporteringsperioden.

Institutet kan få medgivande från Finansinspektionen att behandla en fond som förvaltas av ett företag som står under tillsyn i ett land utanför EES i enlighet med första stycket. En förutsättning för medgivande är att kriterierna i första stycket 3–4 är uppfyllda. Om en tillsynsmyndighet inom EES godkänner en fond i tredje land, får institutet använda detta godkännande utan att Finansinspektionen behöver lämna medgivande.

För de exponeringar i fonden som institutet rimligtvis inte kan känna till eller om det är oskäligt för institutet att identifiera fondens underliggande exponeringar, ska riskvägt exponeringsbelopp för den delen av fonden beräknas enligt 12 §.

11 § Om institutet inte uppfyller kraven i dessa föreskrifter för att använda IRK-metoden för de exponeringar som ingår i fonden, ska följande metod användas:

1. För i fonden ingående aktieexponeringar ska riskvägt exponeringsbelopp beräknas enligt 39 kap. 16–18 §§. Om institutet inte känner till vilken typ av aktier exponeringarna består av, ska de för detta ändamål anses vara övriga aktieexponeringar.
2. För alla andra exponeringar som ingår i fonden ska riskvägt exponeringsbelopp beräknas enligt schablonmetoden för kreditrisk med följande justeringar:
 - a) För exponeringar som tilldelas en specifik riskvikt för att de saknar kreditvärdering, eller som har placerats i det kreditkvalitetssteg som har den högsta riskvikten, ska riskvikten multipliceras med 2 men ges maximalt 1 250 procent riskvikt.
 - b) För alla övriga exponeringar ska riskvikten multipliceras med 1,1 och vara lägst 5 procent.

12 § För exponeringar mot fonder som inte uppfyller de villkor som avses i 10 § första stycket, eller när 10 § tredje stycket är tillämpligt, ska riskvägt exponeringsbelopp beräknas enligt en av följande metoder:

1. Institutet ska utgå från fondbestämmelserna och göra antagandet att fonden först investerar i exponeringar som ger upphov till det högsta kapitalkravet enligt schablonmetoden för kreditrisk till dess att den maximala gräns som fondbestämmelserna medger är uppnådd, och att fonden därefter fortsätter att i fallande ordning investera i exponeringar som ger lägre kapitalkrav. Riskvägt exponeringsbelopp för de så fastställda exponeringarna ska sedan beräknas enligt vad som föreskrivs i 11 §.
2. Om det inte finns tillräckligt med information för att med rimlig säkerhet bestämma exponeringarna enligt 1, ska institutet beräkna riskvägt exponeringsbelopp

enligt 39 kap. 16–18 §§. Om institutet inte känner till vilken av de tre kategorierna av aktier som fondens aktieexponeringar tillhör, ska de hanteras som övriga aktieexponeringar. Exponeringar vars tillhörighet institutet inte känner till ska också hanteras som övriga aktieexponeringar. Exponeringar som inte är aktieexponeringar ska hänföras till en av de tre kategorierna av aktier.

3. Institutet får låta förvaltaren av fonden beräkna kapitalkravet för innehavet i fonden åt institutet, om institutet försäkrat sig om att förvaltaren kan utföra beräkningarna korrekt. Beräkningarna ska ske i enlighet med vad som föreskrivs i 11 §.

18 § Institutet får beräkna kapitalkravet för alla aktieexponeringar enligt schablonmetoden för kreditrisker om aktieexponeringarnas aggregerade värde understiger 10 procent av institutets kapitalbas, räknat som ett genomsnitt över det senaste året. Om antalet motparter understiger 10 är gränsvärdet 5 procent av kapitalbasen. Vid beräkningen av det aggregerade värdet får sådana aktieexponeringar undantas som gäller bolag som anges i 16 § samt aktieexponeringar som avses i 17 §. Aktieexponeringar som enligt 11 § 1 hänförs till övriga aktieexponeringar, ska tas med vid beräkningen av det aggregerade värdet.

Institutet kan i samband med ansökan om att få använda en IRK-metod, få medgivande att till och med den 31 december 2017 få undanta de aktieexponeringar som institutet hade den 31 december 2007 från IRK-metoden, utöver vad som anges i första stycket.

19 § Ett institut kan få medgivande att stegvis införa den IRK-metod som inte kräver egna estimat för konverteringsfaktorer och LGD enligt 38 kap. 6 § per exponeringsklass, för hushållsexponeringar per undergrupp eller affärsområde. Medgivande kan inte ges för aktieexponeringar. Ett stegvist införande får ske under en period på maximalt tre år från det datum då institutet fått medgivande. Medgivande kan endast ges om följande villkor är uppfyllda:

1. Institutet tillämpar IRK-metoden för minst 30 procent av det totala exponeringsbeloppet på gruppnivå. Exponeringsbelopp ska i detta avseende beräknas enligt schablonmetoden för kreditrisk.
2. Institutet kan visa att det som styr i vilken ordning införandet sker är institutets förutsättningar att följa minimikraven och inte vad som ger det lägsta kapitalkravet.
3. Institutet har lämnat en realistisk plan för införandet av IRK-metoden till Finansinspektionen.

19 a § När ett institut som enbart använder schablonmetoden för kreditrisk ansöker om tillstånd att använda en IRK-metod med egna estimat för konverteringsfaktorer och LGD enligt 38 kap. 6 §, ansöker institutet även automatiskt om tillstånd att använda intern riskklassificering för exponeringar som inte är stats-, instituts- och företagsexponeringar. I samband med denna ansökan kan institutet få medgivande att stegvis införa intern riskklassificering per exponeringsklass, för hushållsexponeringar per undergrupp eller affärsområde. Medgivande kan inte ges för aktieexponeringar. Ett stegvist införande får ske under en period på tre år från det datum då institutet fått medgivande. Medgivande kan endast ges om följande villkor är uppfyllda:

1. Institutet tillämpar dels en IRK-metod med egna estimat för konverteringsfaktorer och LGD enligt 38 kap. 6 § för minst 30 procent av summan av stats-, instituts- och företagsexponeringar på gruppnivå, dels en IRK-metod för minst 30 procent av det totala exponeringsbeloppet på gruppnivå. Exponeringsbelopp ska i detta avseende beräknas enligt schablonmetoden för kreditrisk.
2. Institutet kan visa att det som styr tidpunkten för och i vilken ordning införandet sker, är institutets förutsättningar att följa minimikraven och inte vad som ger det lägsta kapitalkravet.

3. Institutet har lämnat en realistisk plan för införandet av IRK-metoderna till Finansinspektionen.

Senast sex månader innan medgivandet löper ut kan institutet ansöka om ett tidsbegränsat medgivande att för en del av stats-, instituts-, och företags-exponeringarna använda en mindre avancerad IRK-metod med interna estimat enbart för PD vid beräkning av riskvägt exponeringsbelopp för kreditrisk. Ett sådant medgivande kan enbart ges om institutet kan visa

- att institutet har samlat all intern data men ändå inte har tillräckligt med data för att uppfylla dessa föreskrifters minimikrav, och
- att det inte finns tillgång till extern data som uppfyller dessa föreskrifters minimikrav.

19 b § Ett institut som har tillstånd att använda en IRK-metod och som ansöker om att använda egna estimat för konverteringsfaktorer och LGD enligt 38 kap. 6 §, kan få ett tidsbegränsat medgivande att för en del av stats-, instituts- och företags-exponeringarna använda en mindre avancerade IRK-metod med interna estimat enbart för PD vid beräkning av riskvägt exponeringsbelopp för kreditrisk. Medgivande kan ges om följande villkor är uppfyllda:

1. Institutet tillämpar dels en IRK-metod med egna estimat för konverteringsfaktorer och LGD enligt 38 kap. 6 § för minst 30 procent av summan av stats-, instituts- och företagsexponeringar på gruppnivå, dels en IRK-metod för minst 30 procent av det totala exponeringsbeloppet på gruppnivå. Exponeringsbeloppet ska beräknas enligt den eller de metoder som vid ansökningstillfället används för att beräkna exponeringsbeloppet i dessa exponeringsklasser.
2. Institutet kan visa att det som styr tidpunkten för och i vilken ordning införandet sker, är institutets förutsättningar att efterleva minimikraven och inte vad som ger det lägsta kapitalkravet.
3. Institutet har lämnat en realistisk plan över införandet av IRK-metoden till Finansinspektionen.

Medgivande kan ges på maximalt tre år. Senast sex månader innan medgivandet löper ut kan institutet ansöka om ett nytt tidsbegränsat medgivande. Ett nytt tidsbegränsat medgivande kan enbart ges om institutet kan visa

- att det har samlat all intern data men ändå inte har tillräckligt med data för att uppfylla dessa föreskrifters minimikrav, och
- att det inte finns tillgång till extern data som uppfyller dessa föreskrifters minimikrav.

20 § Ett institut kan få ett tidsbegränsat medgivande att tillämpa schablonmetoden för kreditrisk för portföljer av oväsentlig storlek. Detta medgivande kan inte ges för aktieexponeringar. Medgivandet kan endast ges om följande villkor är uppfyllda:

1. Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för de exponeringar som den längre införandeperioden används för, understiger 15 procent av det riskvägda exponeringsbeloppet på gruppnivå, beräknat enligt de metoder som institutet använder eller enligt schablonmetoden för kreditrisk.
2. Det vore oskäligt betungande för institutet att införa IRK-metoden för de aktuella exponeringarna inom den föreskrivna treårsperioden.

Senast sex månader innan medgivandet löper ut kan institutet ansöka om ett nytt tidsbegränsat medgivande. Medgivande kan endast ges om ovanstående villkor är uppfyllda.

39 kap.

13 § Det exponeringsviktade genomsnittet av de LGD-värden som används vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp får inte understiga 10 procent för fastighetskrediter om säkerheten utgörs av

- bostadsrätt,
- säkerhet i byggnad för bostadsändamål på annans mark,
- panträtt i bostadsfastighet eller tomträtt till en sådan fastighet.

Om genomsnittet understiger 10 procent måste en justering göras så att genomsnittet uppgår till minst 10 procent. Justeringen ska göras med samma faktor för alla LGD-klasser.

Denna paragraf gäller inte exponeringar med statsgaranti.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller till och med den 31 december 2012.

15 § Riskvikten för motpartslösa exponeringar är 100 procent. Formeln för att beräkna riskvägt exponeringsbelopp är följande:

Riskvägt exponeringsbelopp = 100 % × Exponeringsbelopp

För en leasingtransaktion där restvärdet av leasade tillgångar inte ingår i exponeringen mot leasetagaren enligt 37 kap. 11 § ska ett riskvägt exponeringsbelopp för restvärdet fastställas för varje enskilt år under leasingkontraktets löptid och beräknas på följande sätt.

Riskvägt exponeringsbelopp = $1/t \times 100\% \times \text{Exponeringsbelopp}$

där t är det som är störst av ett (1) och det närmaste antalet hela år som återstår av leasingkontraktets löptid.

23 § Ett institut kan erhålla medgivande att beräkna riskvägt exponeringsbelopp med hjälp av en Value-at-Risk-modell (VaR-modell) som uppfyller kraven i 45 kap.

Riskvägt exponeringsbelopp ska beräknas genom att VaR multipliceras med 12,5.

För en aktieportfölj får inte det riskvägda exponeringsbeloppet vara mindre än summan av de riskvägda exponeringsbeloppen beräknade enligt PD/LGD-metoden och de förväntade förlustbeloppen enligt 33 § multiplicerat med 12,5. Vid beräkningen av riskvägt exponeringsbelopp ska PD och LGD ha följande värden:

1. PD ska vara 0,09 procent.
2. LGD för aktieexponeringar i riskkapitalföretag som inte omsätts på en reglerad marknad men som ingår i en väldiversifierad portfölj ska vara 65 procent. LGD för övriga aktieexponeringar ska vara 90 procent.

40 kap.

6 § I en leasingtransaktion som innebär att ett institut bär den ekonomiska risken för leasingobjektet ska exponeringsbeloppet för leasingobjektet vara det bokförda värdet.

I en leasingtransaktion ska exponeringsbeloppet för minimileaseavgifterna vara nuvärdet av dessa. Minimileaseavgifterna är de betalningar under leasetiden som leasetagaren förpliktas att betala, eller kan komma att förpliktas att betala, samt alla förmånliga köpoptioner som sannolikt kommer att utnyttjas.

Om en leasingtransaktion innehåller ett garanterat restvärde ska detta ingå som en del av minimileaseavgifterna, förutsatt att

- garantigivaren är hänförlig till någon av de utfärdare av kreditriskskydd som avses i 53 kap. 3 §, och
- kraven i 53 kap. 4–6 §§ och 14 § är uppfyllda.

11 § Ett institut som köper kreditriskskydd genom kreditderivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartsriskexponering får

1. inkludera samtliga kreditderivat vid beräkning av exponeringsbeloppet, eller
2. sätta exponeringsbeloppet för samtliga kreditderivat till noll (0).

42 kap.

3 § Värdet på LGD för säkerställda obligationer enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer och motsvarande utländska skuldförbindelser, ska vara 11,25 procent om säkerheten består av någon av följande exponeringar:

1. Exponeringar mot eller garanterade av stater och centralbanker inom EES.
2. Exponeringar mot eller garanterade av stater, centralbanker, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1.
3. Exponeringar mot eller garanterade av offentliga organ, kommuner och därmed jämförliga samfälligheter samt myndigheter inom EES.
4. Exponeringar mot eller garanterade av offentliga organ, kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter samt myndigheter som dels gets riskvikt som exponeringar mot stater och centralbanker eller institut, dels uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1. Exponeringar mot eller garanterade av offentliga organ, kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter samt myndigheter som dels har en riskvikt som exponeringar mot stater och centralbanker eller institut, dels uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2, förutsatt att exponeringarna inte överstiger 20 procent av det nominella beloppet av det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer.
5. Exponeringar mot institut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1. Den totala exponeringen av detta slag får inte överstiga 15 procent av det nominella beloppet av det emitterande kreditinstitutets utestående säkerställda obligationer eller motsvarande utländska skuldförbindelser. Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar eller behållning efter likvidation för lån med fastighetspant till innehavarna av säkerställda obligationer eller motsvarande utländska skuldförbindelser omfattas inte av denna 15-procentgräns. För exponeringar mot ett institut inom EES med en löptid på högst 100 dagar, räcker det att kraven uppfylls för kreditkvalitetssteg 2.
6. Exponeringar som säkerställs med panträtt i bostadsfastighet eller bostadsrätt enligt 54 kap. om panträtterna tillsammans med eventuella panter med bättre rätt uppgår till högst 80 procent av värdet av den intecknade fastigheten. Exponeringar som är säkerställda med motsvarande utländska säkerheter inom EES får också hänföras hit under förutsättning att den relevanta tillsynsmyndigheten tillåter det.
7. Exponeringar som säkerställs med panträtt i kommersiella fastigheter om panträtterna tillsammans med eventuella panter med bättre rätt uppgår till högst 60 procent av värdet av den intecknade fastigheten. Exponeringar som är säkerställda med motsvarande utländska säkerheter inom EES får också hänföras hit under förutsättning att den relevanta tillsynsmyndigheten tillåter det.
8. Lån mot säkerhet i fartyg om panträtterna tillsammans med eventuella panter med bättre rätt uppgår till högst 60 procent av värdet av det intecknade fartyget.

Allmänna råd

Med motsvarande utländska säkerheter i 6 och 7 menas franska Fonds Communs de Créances eller likvärdiga organ för värdepapperisering.

43 kap.

6 § M ska för exponeringar med kontrakterade betalningsflöden beräknas individuellt enligt följande:

M = 1 om beräknad löptid understiger ett år.

M = 5 om beräknad löptid överstiger fem år.

M = Beräknad löptid, om denna ligger mellan ett och fem år.

$$\text{Beräknad löptid} = \frac{\sum t * BF_t}{\sum BF_t}$$

BF_t betecknar här de betalningar (amortering/återbetalning, ränta, avgift) som ska fullgöras av motparten om t år räknat från beräkningstidpunkten.

När avtalsvillkoren för ett lån med en initialt bestämd löptid innehåller villkor om att lånet vid ett eller flera tillfällen kan sägas upp till förtida återbetalning, får institutet inte ta hänsyn till dessa villkor när löptiden beräknas.

När avtalsvillkoren för ett lån med en initialt bestämd löptid innehåller villkor om att lånet vid ett eller flera tillfällen förlängs om uppsägning inte sker, ska institutet beräkna löptiden utifrån antagandet att lånet alltid förlängs.

8 § För exponeringar som avser derivatinstrument som omfattas av nettningsavtal som uppfyller kraven i 56 kap. och för vilka det ställs säkerheter, och för exponeringar som avser marginallån, repor, värdepappers- eller råvarulån som också omfattas av nettningsavtal enligt nämnda bestämmelser, ska den beräknade löptiden bestämmas som ett viktat genomsnitt av de enskilda instrumentens återstående löptid enligt samma formel som i 6 §.

Det nominella beloppet hos varje exponering används vid viktningen.

För de derivatinstrument och marginallån som avses i första stycket ska golvet för M sättas till tio dagar.

För de repor, värdepappers- eller råvarulån som avses i första stycket ska golvet för M sättas till fem dagar.

10 § Ett institut kan bortse från de begränsningar som anges i 6–9 §§ angående hur kort löptiden får vara om följande krav är uppfyllda:

1. Exponeringen ska utgöras av säkerställda derivatinstrument, marginallån, återköpstransaktioner och värdepappers- eller råvarulån.

2. Avtalet om säkerställande ska

a) ange att säkerhetskravet ska beräknas dagligen baserat på en daglig värdering av exponeringen och säkerheten,

b) ange att säkerheter ska ställas dagligen,

c) innehålla bestämmelser som tillåter en snabb realisering eller avräkning av säkerheter i händelse av fallissemang eller om motparten inte ställer säkerheter.

44 kap.

18 § Ett institut ska dokumentera sitt interna riskklassificeringssystem i detalj. Det ska framgå av dokumentationen hur institutet följer bestämmelserna i kapitaltäckningslagen och dessa föreskrifter. Institutet ska vidare dokumentera förändringar som görs i riskklassificeringssystemet.

54 kap.

19 § Säkerhet i en fastighet belägen i ett land inom EES som tillämpar bestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet Bilaga VIII–3:73, får tillgodoräknas genom att institutet får använda en riskvikt på 50 procent för den del av exponeringen som är skyddad. En förutsättning är att institutet uppfyller de villkor och bestämmelser som detta land tillämpar.

55 kap.

5 § Fondandelar är godtagbara om

1. fondandelarnas värde uppdateras och offentliggörs dagligen, och
2. fondbestämmelserna endast tillåter att fondens medel investeras i värdepapper som är medräkningsbara enligt 2 och 3 §§. Detta hindrar dock inte att derivatinstrument används i fonden för att skapa riskskydd för investeringar i sådana värdepapper.

Om fondens medel delvis investeras i andra typer av tillgångar än de som är medräkningsbara enligt 2 och 3 §§ är fondandelarna godtagbara, men endast till den del deras värde motsvaras av tillgångar som är medräkningsbara. Institutet ska beräkna detta värde utifrån antagandet att fondens medel har investerats i tillgångar som inte är medräkningsbara i så stor utsträckning som fondens placeringsbegränsningar enligt lag, Finansinspektionens föreskrifter och fondbestämmelserna för fonden medger detta. Institutet ska beräkna det sammanlagda värdet av de tillgångar i fonden som inte är medräkningsbara med avdrag för övriga skulder. Om det sammanlagda värdet är negativt ska värdet av de medräkningsbara tillgångarna minskas i motsvarande utsträckning.

56 kap.

29 § För de fordringar som avtalet om nettoberäkning omfattar får exponeringsbeloppet bytas ut mot E_{osk} vid beräkningarna av kapitalkravet enligt 39 kap.

$$E_{osk} = \max \{0, (\sum \text{Exponeringsbelopp} - \sum S_{VJ})\}$$

$$S_{VJ} = S \times (1 - H_{fx})$$

Exponeringsbeloppet beräknas enligt 40 kap.

S är skuldernas bokförda värde.

S_{VJ} är skuldernas volatilitetsjusterade belopp.

H_{fx} är faktorn för volatilitetsjustering med hänsyn till förändring i valutakurser och bestäms enligt med 55 kap.

57 kap.

1 § En livförsäkring som är pantsatt till förmån för, eller är överlåtten på, institutet får betraktas som en medräkningsbar säkerhet om företaget som tillhandahåller livförsäkringen omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG och 2001/17/EG eller står under tillsyn av en behörig myndighet i ett tredje land vars tillsyn och regelgivning motsvarar den som tillämpas inom EES och följande villkor är uppfyllda:

1. Företaget som tillhandahåller försäkringen ska ha underrättats om pantsättningen eller överlåtelsen.
2. Företaget som tillhandahåller försäkringen får inte göra utbetalningar enligt kontraktet utan institutets samtycke.
3. Försäkringen måste ha ett uppgivet återköpsvärde som inte går att reducera.
4. Institutet måste ha rätt att annullera försäkringen och erhålla återköpsvärdet inom skälig tid om motparten fallerar.
5. Betalning av återköpsvärdet får inte ske utan institutet har medgett detta.
6. Institutet ska få information om eventuella uteblivna premiebetalningar från försäkringstagaren.
7. Avtalet om säkerhetsupplåtelse ska vara rättsligt bindande i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då avtalet ingås.
8. Kreditriskskyddet ska tillhandahållas för lånets hela löptid. Om detta inte är möjligt på grund av att försäkringsförhållandet upphör innan kreditförhållandet avslutas, ska institutet se till att ett belopp motsvarande försäkringsbeloppet fungerar som säkerhet för institutet till dess att lånets löptid upphör.

4 § Medräkningsbar livförsäkring ska betraktas som en garanti utfärdad av företaget som tillhandahåller försäkringen. Det skyddade beloppet ska utgöras av försäkringens återköpsvärde, i förekommande fall justerat i enlighet med 53 kap. Det skyddade beloppet ska tilldelas LGD-värdet 40 procent, förutsatt att exponeringen inte omfattas av institutets egna skattningar av LGD.

60 kap.

18 § Institutet ska kunna hänföra sina uppgifter om interna förluster till de affärsområden som definieras i 30 kap. 8 § och de händelsetyper som framgår av tabell 1.

Ett institut får hänföra förlusthändelser som uppkommer på grund av särskilda omständigheter och som påverkar hela institutet till ytterligare ett affärsområde, Företagsövergripande poster.

Allmänna råd

Internt får institutet klassificera förlusterna på annat sätt, men förlusterna ska även kunna klassificeras enligt de fördefinierade affärsområdena och händelsetyperna.

Tabell 1

Händelsetyp	Definition
Interna bedrägerier	Förluster till följd av handlingar som är avsedda att bedra, tillskansa sig egendom eller kringgå bestämmelser, lagstiftning eller företagets policy, med undantag för förluster som orsakats av diskriminering eller som sammanhänger med social eller kulturell mångfald, och som involverar åtminstone en intern part.
Externa bedrägerier	Förluster till följd av tredje mans handlingar i syfte att undanhålla, tillskansa sig egendom eller kringgå lagstiftning.
Anställningsförhållanden och arbetsmiljö	Förluster till följd av handlingar som inte är förenliga med lagar och avtal om anställning, hälsa och säkerhet, till följd av betalning av skadestånd för personskada, däribland även förluster som orsakats av diskriminering eller som sammanhänger med social eller kulturell mångfald.
Kunder, produkter och affärspraxis	Förluster till följd av att en professionell förpliktelse mot vissa kunder (inbegripet krav på förtroende och lämplighet) inte uppfyllts oavsiktligen eller genom försummelse, eller förluster till följd av produkternas karaktär eller utformning.
Skador på materiella tillgångar	Förluster som uppkommer genom förlust av eller skada på materiella tillgångar till följd av naturkatastrofer eller andra händelser.
Avbrott och störning i verksamhet och system	Förluster till följd av avbrott i affärsverksamheten eller till följd av systemfel.
Transaktionshantering och processtyrning	Förluster till följd av misslyckad transaktionshantering eller processtyrning i samband med kontakter med handelspartner och säljare.

38 § Den minskning av kapitalkravet som nås till följd av att institutet tillgodoräknar försäkringar och andra former av risköverföring eller båda, får inte överstiga 20 procent av kapitalkravet för operativ risk utan de riskreducerande åtgärderna.

39 § Institutet får använda andra former av risköverföring till tredje part om det kan visa att en märkbar riskreducerande effekt uppnås. Som annan form av risköverföring avses inte utläggning av en verksamhet.

61 kap.

6 § För varje nettningensmängd ska exponeringsbeloppet beräknas enligt 7–14 §§. Alla nettningensmängder mot samma motpart får ses som en enda nettningensmängd om negativa simulerade marknadsvärden för enskilda nettningensmängder sätts till noll (0) i beräkningen av den förväntade exponeringen (FE).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 31 december 2010. Bestämmelserna i 39 kap. 13 § och 42 kap. 3 § träder dock i kraft den 1 januari 2011.

2. Om en utgivare före den 31 december 2010 erhållit tillstånd att räkna in primärkapitaltillskott i det primära kapitalet, får primärkapitaltillskottet fram till den 31 december 2020 medräknas i den utsträckning som Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om kapitaltäckning och stora exponeringar (FFFS 2007:1) i dess lydelse per den 30 december 2010 medger detta.

Från den 31 december 2020 till den 31 december 2030 får sådana primärkapitaltillskott som anges i första stycket räknas in med sammanlagt högst 20 procent av det primära kapitalet. Primärkapitaltillskott med ekonomiska incitament till återlösen får under denna tid räknas in med högst 15 procent.

Från den 31 december 2030 till den 31 december 2040 får sådana primärkapitaltillskott som anges i första stycket räknas in med sammanlagt högst 10 procent av det primära kapitalet.

Dessa gränsvärden ska beräknas efter att det primära kapitalet har reducerats enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar samt Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Primärkapitaltillskott som räknas in i det primära kapitalet, med stöd av dessa övergångsbestämmelser, får tillsammans med de tillskott som avses i 7 kap. 16 b och c §§, inte överstiga de gränsvärden som anges där.

3. Institut får fram till den 31 december 2012 vid tillämpning av 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen, för exponeringar mot institut som uppstått före den 31 december 2009, fortsätta tillämpa 35 kap. 7 § första stycket 1 och 3 samt 35 kap. 8–9 §§ Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om kapitaltäckning och stora exponeringar i dess lydelse per den 30 december 2010.

MARTIN ANDERSSON

Camilla Edvardsson

*Bilaga 5***Förteckning över index**

Australien	ASX All Ordinaries Index
Belgien	BEL 20
Danmark	OMXC20
Finland	OMXH25
Frankrike	CAC 40
Hong Kong	Hang Seng
Italien	FTSE MIB
Japan	Nikkei 225
Kanada	TSX Composite Index
Nederländerna	AEX
Norge	OBX
Schweiz	SMI
Spanien	IBEX 35
Storbritannien	FTSE 100
Storbritannien	FTSE Mid 250
Sverige	OMXSPI
Tyskland	DAX
USA	S&P 500
Österrike	ATX